

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-490/07)

(2007/C 315/50)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia, A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając systemu promującego odzysk, recykling, regenerację oraz niszczenie substancji regulowanych,
- stosując system zarządzania substancjami regulowanymi działający w oparciu o składowanie starych urządzeń zawierających substancje regulowane używane przy budowie odpowiednich instalacji lub do wysyłki w celu umieszczenia zagranicą,
- nie wskazując ilości zużytych substancji regulowanych odzyskanych, poddanych recyklingowi, regeneracji lub zniszczonych,
- stosując programy szkolenia, które są dobrowolne, bez przyjęcia odpowiednich ram prawnych, określających minimalne wymagania kwalifikacyjne dla personelu zajmującego się recyklingiem zużytych substancji zawartych w urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych oraz pompach ciepłych, urządzeniach zawierających rozpuszczalniki, systemach przeciwpożarowych i gaśnicach,
- nie przyjmując wszystkich środków prewencyjnych możliwych w praktyce, aby stacjonarne urządzenia zawierające płyn chłodniczy w ilości powyżej 3 kg były kontrolowane corocznie pod kątem wycieków oraz nie określając minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla zaangażowanego personelu Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 16 ust. 1, art. 16 ust. 5 zdanie pierwsze i drugie oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.
- obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W dniu 6 kwietnia 2005 r. władze Republiki Cypryjskiej przedłożyły Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania art. 16 i 17 rozporządzenia nr 2037/2000/WE w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.
2. Komisja po zbadaniu wskazanego sprawozdania ustaliła, że Republika Cypryjska nie ustanowiła systemu środków mających promować odzysk, recykling, regenerację oraz niszczenie substancji regulowanych, w tym odpowiednich instalacji, jak też nie ustanowiła ram prawnych definiujących odpowiedzialność za zbieranie i usunięcie czy też wycofywanie substancji regulowanych.
3. Komisja stwierdziła ponadto, że nie istnieją niezbędne kompletne ramy prawne, określające minimalne wymagania kwalifikacyjne dla personelu zajmującego się recyklingiem substancji regulowanych oraz że istniejące programy szkolenia są dobrowolne.
4. Komisja stwierdziła wreszcie, że w odniesieniu do obowiązku rocznej kontroli urządzeń zawierających płyn chłodniczy w ilości powyżej 3 kg i obowiązku określenia minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla zaangażowanego personelu, przyjęcie odpowiednich przepisów krajowych pozostaje w zawieszeniu.
5. Komisja twierdzi zatem, że Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy art. 16 ust. 1, art. 16 ust. 5 zdanie pierwsze i drugie oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 2037/2000 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-493/07)

(2007/C 315/51)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Braun oraz J. Javorský, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka